RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0346 van 15 december 2015 in de zaak RvVb/1415/0688/SA/0639

In zake: de heer Benny ROSSEELS

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Willie DIERICK kantoor houdende te 3200 Aarschot, Gijmelsesteenweg 81 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Marc VAN BEVER kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32 bus 7 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv AQUAFIN

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Isabelle COOREMAN en Matthias VALKENIERS kantoor houdende te 1082 Brussel, Keizer Karellaan 586 bus 9 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 juli 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 8 juni 2015, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het realiseren van rioleringswerken die gepaard gaan met het opbreken en herstellen van 2 straten, de aanleg van fietspaden en 3 terreinen voor grondverbetering.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3390 Tielt-Winge, Beurtstraat, Boekhoutstraat, Reststraat, Rilaarseweg en Zandstraat en met als kadastrale omschrijving 1e afdeling, sectie An, nrs. 127N, 128B, 136A, 141F, 141H, 142Y, 200H, 201F,

210P, 219B, 230B, sectie B nrs. 712R, 720E, 721A, 722, sectie F nrs. 119A, ,240D, 426L6, 462C1, 462D1, 462^E7, 462M7, 462S4, 70 en 71.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 november 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Esther SCHOOLMEESTERS die loco advocaat Willie DIERICK verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jessica HENNIOUI die loco advocaat Marc VAN BEVER verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Matthias VALKENIERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv AQUAFIN verzoekt met een aangetekende brief van 18 september 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De waarnemend voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 4 november 2015 de tussenkomende partij, aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 2 oktober 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een collector en wegeniswerken, met name:

"De aanleg van een 2 DWA-leiding in de Reststraat en Boekhoutstraat.

De aanleg van een RWA-leiding in de Reststraat, Boekhoutstraat en Beurtstraat.

Het herprofileren van bestaande baangrachten.

Het verbreden van bestaande baangrachten.

Het plaatsen van stuwconstructies met knijp in grachten voor uitbouw regenwaterbuffering.

De volledige opbraak en herstel in de oorspronkelijke toestand van de twee zijstraten Reststraat.

De plaatselijke opbraak en herstel van halve rijweg in Boekhoutstraat en Beurtstraat.

De volledige opbraak en wegherinrichting van de Reststraat.

De aanleg van fietspaden in cementbeton in de Reststraat.

Voorbereiden van de werken, rooien van beplanting en opbraak van de bestaande riolering."

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'Aarschot-Diest', gelegen in agrarisch gebied, parkgebied, woongebied met landelijk karakter en natuurgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 november 2013 tot en met 18 december 2013, worden zeven bezwaarschriften ingediend. De verzoekende partij heeft geen bezwaar ingediend.

Het Departement Landbouw en Visserij brengt op 18 november 2013 een gunstig advies uit.

De dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant brengt op 20 november 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Ruimte Vlaanderen, Dienst bescherming Archeologisch Patrimonium stelt op 22 november 2013 geen bezwaar te hebben.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 5 december 2013 een deels gunstig, deels ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tielt-Winge brengt op 14 april 2015 het volgende voorwaardelijk gunstig advies uit:

"...

GUNSTIG advies wordt verleend. De gracht ter hoogte van het kadastraal gesitueerd perceel te Tielt-Winge, 1^e afdeling, sectie A, nummer 141F werd aangeduid als 'gracht te dempen', deze moet behouden en open blijven.

,, De verwerende partij beslist op 8 juni 2015 de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

...

MER-screening

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I van het project-MER-besluit en evenmin op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-MER (zie ook bijlage II van de Europese richtlijn 85/337/EEG).

Geluidshinder zal slechts tijdelijk optreden tijdens de uitvoeringswerken. Geurhinder moet door correct gebruikte en onderhouden machines beperkt.

Wegeniswerken zullen tijdelijk voor hinder zorgen. Deels afgesloten wegen en/of omleidingen moeten de bereikbaarheid van elke locatie toch nog mogelijk maken.

Water: zie watertoets

Wat fauna en flora betreft kan verwezen worden naar het gunstig advies met voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Mede gezien dit advies van ANB en het voorwaardelijke gunstig advies van de waterbeheerder mag redelijkerwijs aangenomen worden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn op mens en omgeving.

. .

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

. . .

De geplande wegeniswerken zijn geheel op openbaar domein gelegen, het betreft de Reststraat, de Boekhoutstraat en de Beurtstraat. De Boekhoutstraat en Beurtstraat worden hersteld volgens de bestaande toestand, dit is een cementbetonverharding. De reststraat bestaat in bestaande toestand uit een rijweg in cementbeton en heeft aan de noordzijde een fietspad in rood beton. In de ontworpen toestand wordt hier een rijweg voorzien is asfalt van 5,00m breed opgesloten tussen lijnvormige elementen in beton en een verhoogd aanliggend fietspad aan weerszijde in rode cementbeton. De twee zijstraten van de Reststraat worden hersteld volgens de bestaande toestand.

In de Reststraat en Beurtstraat wordt de riolering volledig onder de rijweg aangelegd. In de Boekhoutstraat is deze grotendeels in de naastliggende weilanden gelegen. Enkel ter hoogte van de bebouwing komt deze onder de rijweg terecht.

De grachten voor de buffering in de Boekhoutstraat worden aangelegd ter hoogte van de bestaande grachten langsheen de landbouwpercelen van de Boekhoutstraat. Deze grachten worden plaatselijk verbreed.

De ruimtelijke impact van de gevraagde werken is quasi nihil: de Reststraat wordt ietwat breder, enkele grachten worden verbreed.

De ruimtelijke impact van de gevraagde werken is quasi nihil: de Reststraat wordt ietwat breder, enkele grachten worden verbreed. Door de nieuwe infrastructuur is er geen mobiliteitsimpact. Aan cultuurhistorische aspecten wordt niet geraakt. Het reliëf wordt niet gewijzigd.

De terreinen voor grondverbetering worden na de werken hersteld in de oorspronkelijke toestand.

De betrachte buffergrachten aan de Beurtstraat zijn gelegen in natuurgebied. Deze worden achter, gezien het bindende advies van het Agentschap, uit de beslissing gesloten.

Alle andere werken in parkgebied en agrarisch gebied situeren zich in de wegzate van of ter hoogte van wegenissen of bestaande grachten. In de Boekhoutstraat zijn deze ondergronds en deels gelegen in het agrarisch gebied. De impact op deze gebieden is bijgevolg nihil. Aldus kan middels de toepassing van art. 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften van het voornoemde gewestplan.

..

BIJGEVOLG WORDT OP 08 juni 2015 HET VOLGENDE BESLIST:

. . .

2° de voorwaarden uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 12 december 2013, zoals bijgevoegd, na te leven.

De buffergrachten aan de Beurtstraat worden uit de vergunning gesloten.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Marcel BULENS heeft met een aangetekende brief van 27 juli 2015 bij de Raad (ook) een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0711/SA/0693.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift omdat er geen afschrift van de bestreden beslissing werd gevoegd.

Deze excepties moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

"...

In hoofdorde:

De bekendmaking van de afgifte van de betwiste stedenbouwkundige vergunning dd. 15/06/2015 vermeldt: "de voorwaarden waaraan een verzoekschrift moet voldoen zijn na te lezen in art. 4.8.11 tot en met art. 4.8.13 van de VCRO". De artikelen 4.8.12 en 4.8.13 werden opgeheven door art. 80 van het Decreet van 04/04/2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuurscolleges met inwerkingtreding op 01/01/2015.

De publicatie voldoet derhalve niet aan de verplichting tot kennisgeving van de toepasbare beroepsprocedures in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur. (D. Voorhoof (ed) Recht op openbaarheid van bestuur, Kluwer Antwerpen 1991- 121) en (Memorie van toelichting bij het Decreet van 26/03/2004 betreffende de openbaarheid van bestuur).

Er is derhalve niet voldaan aan een geldige bekendmaking.

In ondergeschike orde:

Uit een Ministerieel Besluit dd. 11/03/2015 (zie bijlage 2) blijkt dat:

* NV Aquafin - het perceel eigendom van verzoeker – wenst in gebruik te nemen voor de aanleg van de collector, d.w.z. opslag van bouwmaterialen, zware (graaf)machines, parkeerterrein voor werfverkeer,...;

en

"dat tevens een zone van tijdelijke erfdienstbaarheid voor de aanleg van de collector is voorzien, aangeduid in groene arcering op het grondinnemingsplan met nummer 20.355A/1/11 3-5.1/8 met revisie 5 van 19 december 2013 dat in openbaar onderzoek heeft gelegen bij de gemeente Tielt-Winge van 26 februari 2014 tot en met 28 maart 2014 en van 6 mei 2014 tot en met 6 juni 2014;"

Het bestreden besluit houdt geen rekening met de vervuiling die zal ontstaan op het perceel van verzoeker. Dit perceel is actueel in gebruik als tuin. De voorgenomen ingebruikneming zal derhalve een ernstige stoornis in het actueel en toekomstig gebruik veroorzaken.

Zo zal er moeilijk te herstellen schade worden aangebracht aan de tuin van verzoeker. Immers is het perceel dat Aquafin in gebruik wenst te nemen door middel van het vestigen van een tijdelijke erfdienstbaarheid, een genivelleerd, ingezaaid en onderhouden gazon.

Bovendien zal verzoeker tijdens de uitvoering van de werkzaamheden volledig beroofd zijn van het genot van zijn eigendom.

* De na oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur overblijvende gedeelten van de percelen, en bij uitbreiding de volledige percelen eigendom van verzoeker waarop deze werkzaamheden worden uitgevoerd, ondergaan vanzelfsprekend een belangrijke waardevermindering ;

"Overwegende dat op de percelen kadastraal gekend als Tielt-Winge, Afdeling 1, Sectie A, nummers 200H en 201F, de aanleg van een collector is voorzien, aangeduid in groene kleur op het grondinnemingsplan met nummer 20.355A/1/11 3-5.3/8 met revisie 5 van 19 december 2013 dat in openbaar onderzoek gelegen heeft bij de gemeente Tielt-Winge van 26 februari 2014 tot en met 28 maart 2014 en van 6 mei 2014 tot en met 6 juni 2014;"

Zo zal het gedeelte van de percelen van verzoeker waarop de werkzaamheden worden uitgevoerd tijdens de gehele periode van de werken onbeschikbaar zijn voor de verzoeker.

Zo zal na de uitvoering van de werkzaamheden een functionele beperking rusten op de percelen, eigendom van verzoeker. Immers mag het grondoppervlak waaronder de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur (de collector en afvoerbuizen) is aangebracht nog slechts worden blootgesteld worden aan een beperkte druk.

De druk op het grondoppervlak dient te worden beperkt tot maximaal 1 ton per vierkante meter.

De facto zal verzoeker continu beroofd zijn van het (rustig) genot van zijn eigendom van het gedeelte van de percelen waaronder de infrastructuur zal worden gebouwd.

Het bestreden besluit tast dan ook op onverdraagzame wijze het eigendomsrecht van verzoeker aan en schendt daarmee artikel 1 van het eerste protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Dat derhalve de hier bestreden stedenbouwkundige vergunning deze werken toelaat en het derhalve noodzakelijk en van primordiaal belang is dat ook deze werken ingevolge de bestreden vergunning niet onmiddellijk zouden kunnen aangevat worden en derhalve de schorsing van de bestreden vergunning zich opdringt.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het niet behoort aan de verwerende partij, noch aan de Raad om uit het verzoekschrift een zekere omschrijving van de "hoogdringendheid" te distilleren. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij nergens concrete redenen aangeeft waarom een gebeurlijke vernietiging te laat zou komen en dat de hoogdringendheid niet aangetoond wordt.

Verder stelt de verwerende partij dat de ingeroepen hinder, vervuiling, schade en genotsderving niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar uit het ministerieel besluit van 11 maart 2015, zoals dit trouwens zelf door de verzoekende partij wordt gesteld.

Over de beweerde waardevermindering van de grond worden geen stukken of berekeningen voorgelegd. De tijdelijke genotsderving tijdens de duur van de werken vindt volgens de verwerende partij plaats in het algemeen belang.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij enkel het moeilijk te herstellen nadeel beargumenteert, doch niet uitlegt waarom de zaak hoogdringend is om de afhandeling van het vernietigingsberoep af te wachten. Ook stelt de tussenkomende partij dat de

verzoekende partij haar vermeende nadelen op geen enkele manier in concreto hard maakt. Zij voegt er nog aan toe dat een vermeend gebrek in de kennisgeving niet tot de onwettigheid van de bestuurshandeling leidt en dat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit argument omdat zij wel degelijk een verzoekschrift heeft kunnen indienen.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft een wijziging aangebracht in de schorsingsvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept, dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om *in concreto*, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij.

2.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitvoeren van rioleringswerken en daarmee gepaard het uitvoeren van wegeniswerken.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in de Beurtstraat, Boekhoutstraat, Reststraat, Rilaarseweg en Zandstraat rioleringswerken en wegeniswerken zullen worden uitgevoerd.

De verzoekende partij woont in de Lindestraat en stelt de percelen 200H en 201F, gelegen aan de Boekhoutstraat, in eigendom te hebben. De percelen 200H en 201F worden in de bestreden beslissing vermeld.

De verzoekende partij voegt echter geen enkel stuk bij waarop zij aanduidt waar haar percelen gelegen zijn ten overstaan van de werken waarvoor de bestreden beslissing toelating verleend. Het administratief dossier bevat tientallen plannen. Het is niet de taak van de Raad om het administratief dossier uit te pluizen teneinde te ontdekken waar de percelen van de verzoekende partij gelegen zijn en nog minder om uit de hoeveelheid plannen deze plannen te ontdekken die betrekking hebben op de rioleringswerken en wegeniswerken, dan wel op het tracé van de waterzuiveringsinfrastructuur waarbij de oprichting ervan bij ministerieel besluit van 11 maart 2015 van openbaar nut wordt verklaard.

De verzoekende partij deelt dit ministerieel besluit van 11 maart 2015 mee. Een lezing van dit besluit leert dat op de percelen 200H en 201F de aanleg van een collector is voorzien en dat op deze percelen hiervoor een zone met een tijdelijke erfdienstbaarheid is voorzien. Uit de stukken van de tussenkomende partij blijkt dat de verzoekende partij tegen dit ministerieel besluit van 11

maart 2015 een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State heeft ingesteld. Een kopie van dit verzoekschrift wordt als stavingsstuk bij de bundel van de tussenkomende partij gevoegd. De lezing van dit verzoekschrift leert dat de verzoekende partij zich daar ter ondersteuning van haar belang beroept op dezelfde nadelen als deze die in voorliggende procedure worden omschreven ter ondersteuning van haar verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

Een zaak is alleen maar 'hoogdringend' wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel ernstige ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

Ter ondersteuning van haar verzoek tot schorsing voert de verzoekende partij 'in hoofdorde' een onregelmatige bekendmaking aan van de stedenbouwkundige vergunning.

Dat de bestreden beslissing niet op regelmatige wijze zou zijn bekendgemaakt betreft echter niet de schorsingsvoorwaarde van de hoogdringendheid, maar die van een ernstig middel. De voorwaarde van de hoogdringendheid is een voorwaarde die afzonderlijk moeten onderzocht worden. Los van de bedenking dat een eventuele onregelmatigheid in de bekendmaking de wettigheid van de bestreden beslissing niet raakt, kan dergelijk ingeroepen nadeel de hoogdringendheid van de gevorderde schorsing dan ook niet aantonen.

4.

"In ondergeschikte orde" voert de verzoekende partij nog aan dat zij "moeilijk te herstellen schade" zal lijden door de tijdelijke erfdienstbaarheid voor de aanleg van de collector. Zij stelt dat er tijdens de uitvoering van de werken vervuiling en schade aan de tuin zal aangebracht worden en dat zij in die periode beroofd zal zijn van het genot van haar eigendom. De verzoekende partij stelt ook nog dat er een waardevermindering van haar grond tijdens de werken en na de werken zal ontstaan door de functionele beperking van het gebruik van de grond, omdat het grondoppervlak waaronder de collector zal worden aangebracht nog slechts mag worden blootgesteld aan beperkte druk. De verzoekende partij stelt dat hierdoor het noodzakelijk is dat de werken niet onmiddellijk zouden kunnen aangevat worden.

Vanaf 1 januari 2015 bestaat, zoals reeds gesteld, de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer, maar wel de vereiste van de 'hoogdringendheid'. De uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan enkel in aanmerking genomen worden voor zover daaruit de feiten blijken die de hoogdringendheid verantwoorden.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partij blijkt dat de nadelen die zij inroept geen verband houden met de bestreden beslissing die de rioleringswerken en de wegeniswerken tot voorwerp heeft. De verzoekende partij verwijst zelf naar het ministerieel besluit van 11 maart 2015 en naar de tijdelijke erfdienstbaarheid die uit de verklaring van openbaar nut voortvloeit. De voorgehouden vervuiling, schade aan de tuin bij het plaatsen van de collector en de genotsderving tijdens de duur van de werken zijn geen nadelen die rechtstreeks verband houden met de bestreden stedenbouwkundige vergunning en kunnen dan ook niet ingeroepen worden ter ondersteuning van de hoogdringendheid om deze laatste vergunning te doen schorsen. De in te roepen nadelige gevolgen moeten immers hun uitsluitende oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, wat de verzoekende partij niet aantoont en zelfs niet voorhoudt.

Verder overtuigt de verzoekende partij ook niet in het concreet en aannemelijk maken van ernstige ongemakken of schadelijke gevolgen, aangezien zij daarnaast louter een

waardevermindering van haar grond inroept, zonder dit verder te concretiseren. Zij kan niet gevolgd worden waar zij stelt "continu" beroofd te zijn van het "(rustig) genot" van haar eigendom door de beperking op de druk op het grondoppervlak, aangezien zij stelt dat het deel van haar perceel waaronder de collector zal worden aangelegd, bestaat uit een "genivelleerd, ingezaaid en onderhouden gazon".

Dit alles klemt des te meer aangezien tengevolge van de verklaring van openbaar nut, in principe regelingen voorzien zijn ter vergoeding van eventuele aangebrachte schade. Voor zover de verzoekende partij voor de aanleg van de collector ook deels zou moeten onteigend worden en in die zin alludeert op het beroofd worden van haar rustig genot, heeft dergelijk nadeel ook geen enkel rechtstreeks oorzakelijk verband met de bestreden beslissing.

5. De verzoekende partij maakt in het geheel niet concreet of aannemelijk dat er onmiddellijk een beslissing moet genomen worden.

De sinds 1 januari 2015 geldende schorsingsprocedure is bedoeld om dringende beslissingen mogelijk te maken voor aannemelijk gemaakte schade van een zekere omvang dan wel ernstige ongemakken of nadelen die in oorzakelijk verband staan met de bestreden beslissing en die niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

De verzoekende partij brengt terzake geen afdoende concrete gegevens bij dat er dringend moet gehandeld worden, en bovendien toont zij de causaliteit met de alhier bestreden beslissing niet aan. Zij geeft ook geen enkele indicatie omtrent de vraag wanneer de voorgehouden nadelen zouden moeten worden ondergaan in verhouding met de duur van de vernietigingsprocedure en de nog te volgen onteigeningsprocedure voor wat betreft het in te nemen deel van haar eigendom.

De verzoekende partij gaat daarmee volledig voorbij aan de vereiste van de hoogdringendheid. Louter stellen dat "het van primordiaal belang is dat ook deze werken ingevolge de bestreden beslissing niet onmiddellijk zouden kunnen aangevat worden" is niet voldoende.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 15 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN Hilde LIEVENS